

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat
wekelijks foyerblaadje nr 3 2022

Zondag 16 januari
Tweede zondag na Driekoningen

Epistel : H. Paulus aan de Romeinen 12, 6 - 16

Evangelie : H. Johannes 2, 1 - 11

De zondagen na Driekoningen dragen nog de geest van de goddelijke heerschappij en het koningschap van Christus. Zeer merkwaardig zijn in dit opzicht de evangeliën van deze zondagen, die de macht van de Meester over heel de schepping of het alomvattende van zijn verlossing uitdrukken. De epistels van de brieven van Paulus spreken alle over het fundament van het christelijk leven, zoals in Christus is openbaar geworden: de onderlinge liefde.

Vandaag het evangelie over de bruiloft te Kana. Jezus doet hier zijn eerste wonder in het openbaar. Het is de voortzetting van de openbaring van de Heer die wij in haar begin gevierd hebben op Driekoningen. Wij denken na over de heiligheid van het huwelijksleven, dat niet alleen gegrondvest is op de liefde van man en vrouw, maar op de goddelijke kracht van het sacrament dat het huwelijk tot een bron van verlossing en heiliging heeft gemaakt. Lees vandaag rustig over het sacrament van het huwelijk o.a. in KKK p.1601

Uit: Dagmissaal

In onze Foyer hebben wij het mooie werk van Bradi Barthe over de bruiloft te Kana. Daaronder staan zes grote kruiken met de aanduidingen: Maria, priester, gebed, gemeenschap, ons gegeven woord, ons werk. Als wij aan al deze dingen voldoen zal Christus ook voor ons zijn wonder herhalen en het water van onze inzet veranderen in wijn.

Hoe de aanwezigheid en bereikbaarheid tot het Allerheiligste Sacrament het geloof jarenlang versterkte

Het is geen geheim voor de vele mensen van 'de Donk' dat de invloed van pastoor Van der Voort nu nog tastbaar is in zijn vroegere parochie en zelfs in sommige van de omliggende parochies. Het volk dat er de H. Mis tijdens de week bijwoont zijn overwegend 'de mensen van de pastoor = Van der Voort' en dat na een 20-tal jaren en wetende dat er ondertussen velen reeds als bejaarden gestorven zijn.

De pastoor wist dat gebed en gebed bij het tabernakel fundamenteel zijn voor de groei in geloof. Men zegt wel eens dat Conscience het volk leerde lezen, wel pastoor Van der Voort leerde zijn volk bidden.

In de jaren na het concilie veranderde er veel en iedereen onderging de invloed van de vernieuwing. Er werden steeds meer kerken omwille van de veiligheid gedurende de dag gesloten. De pastoor heeft dan mede op aanraden van Marthe Robin in 1983 tegenover de kerk een Foyer gebouwd met een kapel die de hele dag zou open blijven. Zo konden de mensen na de ochtendmis van 8.30 uur verder naar de kapel een kaarsje branden of blijven nabidden. De kapel die hij 'Onze Lieve Vrouw van Vrede' noemde was iedere dag open vanaf 9 uur tot 18.30 uur want daarna was de kerk terug open voor de avondmis van 19 uur.

Ondertussen werd in 1987 verder gebouwd op eigen grond en het *Huis van de Foyer* gekocht. Toen werden er vele conferenties en gebedsnamiddagen gehouden en godsdienstvorming gegeven aan jongeren van alle leeftijden. De pastoor was bijzonder fier op zijn groep studenten van 17-22 jarigen die maandelijks op een zaterdagavond kwamen voor de H. Mis en een bezinning en hem ook hielpen bij de jongerenvorming.

Nadat de pastoor in 2003 noodgedwongen zijn parochiekerk moest afstaan, kon hij zijn intrek nemen in het Huis van de Foyer, bleef hij de kleine kapel open houden voor de mensen en deed hij zijn dagelijkse Mis in een daartoe ingerichte grote kapel in het nieuwe gebouw. Iedere dag was de H. Mis om 8.30u. De pastoor bleef nog vele jaren werken met zijn volwassenen- en jeugdgroepen.

Zijn apostolaat ging verder, ook al was hij geen pastoor meer en dus niet meer verantwoordelijk voor de mensen van het dorp. Men kon van 's morgens tot 's avonds bij Jezus in de kapel een 'goeiedag' komen zeggen, even praten met Hem, een rozenhoedje bidden, een kaarsje branden...

Dan volgde er overal een pijnlijke terugval van godsdienstpraktijk, vooral op gebied van de liturgie. De Liturgie van de Kerk is een lofprijzing van de Kerk naar God. Ze werd overal steeds meer een mens-gerichte liturgie met creatieve showmomenten. Al bleef Brasschaat vrij goed gespaard in vergelijking met parochies in andere gemeenten. De pastoor zijn invloed was nog niet helemaal teniet gedaan !

Toch besloot de pastoor, na het Motu proprio Summorum Pontificum van Benedictus XVI in 2007, terug te keren naar de Mis van alle tijden, de Mis waarin hij de genade van zijn roeping vond. Vele trouwe gelovigen van de Donk en omgeving volgden hem. Toen, op de dag van de eerste TLM in de kapel kregen we onverwacht het bezoek van een jonge religieus Gert Verbeken.

In 2009 kwam pater Matthaus, SJM vanuit Blindemarkt, naar de Foyer, verbleef hier een zestal maanden terwijl hij in Antwerpen cursus Nederlands volgde. Dat bracht dan op geregelde tijden ook het bezoek vanuit Blindenmarkt van de religieus Gert Verbeken die later op 3 oktober 2009 tot priester werd

gewijd. Spijtig kon pater Matthaus niet hier blijven en vertrok hij terug naar Oostenrijk.

Dan kwam in 2010 het moment dat het contract met de gemeente Brasschaat verliep en niet meer hernieuwd werd. Zo werden de gebouwen die op gemeentelijke grond gebouwd waren, afgenomen. Dat waren de kleine kapel, een vergaderzaal, een kleine keuken en een bijhorende sanitaire plaats. Maar de getrouwen konden steeds terecht in de ruime kapel van de foyer. Anders was het voor de velen die meer dan één jaar voor een gesloten en lege - ondertussen parochie-kapel - stonden dat eens ook hun kapelletje was. De parochie liet hen in de steek.

Ondertussen ging de gezondheid van de pastoor zienderogen achteruit. Toch bleef hij, in een rolstoel gebracht naar de kapel, de H. Mis al zittend aan het altaar opdragen. Na de Mis was hij dan meestal totaal uitgeput. Bewonderingswaardige inzet!

Op 14 februari 2011 moesten we afscheid nemen van de pastoor: de pastoor stierf. We misten hem heel erg, maar ondervonden dat hij vanuit de hemel bleef helpen.

Dankzij pater Gert hadden we de jaren nadien toch geregeld een priester die de zondagsmis kon komen opdragen.

We zijn dan ook gestart met een maandelijks conferentiedag.

Dan kwam, dankzij de Voorzienigheid, een andere pater op het toneel: Eerwaarde J.P Herman. Hij was hier in 2013 al een keer de Mis komen opdragen en conferenties komen geven. Eind november 2013 vertrok hij voor 3 maanden naar Brazilië en zei voor zijn vertrek: Als je geen problemen meer wil hebben met de H. Mis, ik kan komen.

Op 27 februari 2014 kwam pater Herman hier wonen. Dat betekende iedere dag een H. Mis, op zondagen fantastische preken die voor iedereen van ons te kort leken, want we konden er uren naar luisteren, het H. Lof op zondagnamiddag om 15 uur, het verder organiseren van de maandelijks conferenties met de zekerheid dat er altijd een priester voorhanden was, het starten met een maandelijks zondagsmenu, soms met 50 personen en met als chefkok de pater !

Pater Herman bleef hier tot 19 oktober 2017. Toen vertrok hij naar een Benedictinessenklooster in Rosans -Hautes Alpes – om daar als aalmoezenier zijn apostolaat verder te zetten. Daar kon hij als intellectueel, in de stilte van de abdij en de mooie natuur, interessant werk leveren aan tijdschriften, priesterwerk doen in omliggende parochies, naar congressen gaan in Italië en opdrachten krijgen voor het geven van cursussen Liturgie aan jonge religieuzen van ‘Le Bon Pasteur’ in de streek van Chartres. Voor ons werd het hier een enorm verlies. Allen terug op de dool om een TLM te vinden. We bleven volhouden op zondagnamiddag samen te bidden in de kapel: de rozenkrans en

de zondagsvespers en bleven dan bij taart en koffie nog napraten in het huis van de Foyer.

Want de zondag, altijd gepromoot als ‘de Dag van God’, werd meer en meer de dag van de familie en de ontspanning. Lof en vespers op zondagnamiddag raakten in onbruik en verdwenen van het programma

Wij hier konden blijven rekenen op de hulp van pater Herman met goede raad, skype-conferenties. Hij raadde aan om wekelijks een Foyerblaadje te geven en op geregelde tijden samen te bidden bij het H. Sacrament in de kapel, wat we tot aan de lockdown in het voorjaar van 2020 iedere morgen deden van 8.30 u tot 9.30 u. Ook onze Eerste Zaterdagmis in Ekeren, waarna ons ontbijt samen in het huis van de Foyer, viel weg.

Gelukkig heeft pater Gert ons na 2017 zoveel hij kon geholpen met een priester aan te duiden voor de zondagsmis. Zo hebben we de laatste tijd als bijna vaste celebrant zijn confrater, pater Stefan, waarvoor onze dank.

Wat was het hier altijd een oase geweest midden een dorre woestijn: het H. Sacrament in de kerk, het H. Sacrament in de kleine kapel en als die kleine kapel buiten gebruik werd gesteld door de parochie, bleef het H. Sacrament in de grote kapel waar iedere dag een H. Mis was om 8.30u en talrijke gebedsmomenten georganiseerd werden.

Voor onze wekelijkse Aanbedding op donderdagavond hebben we ons in 2011 korte tijd na het overlijden van de pastoor - op vraag vanuit het bisdom - aangesloten bij de Aanbedding in de parochiekerk.

Christus Vincit ! Christus regnat! Christus imperat !

De parochie maakte van de kleine kapel een vergaderzaaltje, ook voor de repetities van het kerkkoor. Van de conferentiezaal werd een kapel gemaakt waar enkele jaren de avondmis werd opgedragen. Maar, die kapel is nu sinds enkele weken gesloten, zoals ook de kerk gesloten is gedurende de dag! En, we hebben genade en hulp van God nodig ! Alleen met de H. Mis en de rozenkrans kunnen wij trouw blijven aan God !

Oproep om de rozenkrans samen te bidden

Volgens de eigen woorden van Onze Lieve Vrouw, vooral te Fatima, is de rozenkrans een sterk wapen in onze handen om tot God te bidden. In tijden van onzekerheid horen we vele oproepen om alleen en samen de rozenkrans te bidden voor de Kerk en voor de wereld. t

Voorstel: Wie komt op een bepaalde dag en een bepaald uur naar keuze bidden in onze kapel? Dat kan op meerdere dagen en uren zijn. Stel iets voor! Op zaterdagmorgen om 9 uur houden we: stil gebed en één rozenhoedje samen. Wie vooraf reserveert staat om 10 uur een uitgebreid ontbijt te wachten. Meer uitleg mondeling.

Verantw. C. C